

Sygn. akt IX U 452/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 lipca 2017 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Joanna Smycz
Protokolant:	Iwona Porwoł

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 12 lipca 2017 r. w Rybniku

sprawy z odwołania S. S. (1) (S.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o ponowne ustalenie wysokości emerytury

na skutek odwołania S. S. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 16 lutego 2017 r. Znak: (...)

oddala odwołanie

Sędzia

Sygn. akt IX U 452/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 16.02.2017r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu S. S. (1) ponownego ustalenia wysokości emerytury w trybie art. 110a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, gdyż nowo ustalony wskaźnik wysokości podstawy wymiaru obliczony z 20 lat wyniósł 225,63 %, a więc nie przekroczył 250%.

Ubezpieczony wniósł odwołanie od tej decyzji. Domagał się ponownego przeliczenia emerytury w oparciu o zarobki z lat 1972-1978.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko jak w decyzji, wskazując na bezzasadność odwołania.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Ubezpieczony urodził się w dniu (...)

Organ rentowy przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury górniczej od dnia 2.12.1997r.

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru (WWPW), został ustalony z 8 lat, z okresu od 1/1982 do 12/1989, wyniósł 275,88 %, dlatego został ograniczony do 250%.

Ubezpieczony po przyznaniu prawa do emerytury górniczej kontynuował zatrudnienie.

W dniu 16.12.2016r. ubezpieczony złożył wniosek o przeliczenie emerytury. Do tego wniosku załączył druk Rp-7 z KWK (...) - J." za lata 1979-1997.

Decyzją z dnia 29.09.2016r., omówioną na wstępie, Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ponownego ustalenia wysokości emerytury ubezpieczonego na podstawie art. 110a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

(dowód: akta ZUS)

Ubezpieczony od 4.07.1972 do 30.01.1998r. był zatrudniony w KWK (...) w J..

Od 4.07.1972 ubezpieczony pracował jako murarz na powierzchni ze stawką zaszeregowania 79,20zł, od 2.04.1975 jako pomocnik dołowych po ziemię ze stawką zaszeregowania 124 zł, od 1.04.1981 jako górnik ze stawką wg. V kat. zaszeregowania, tj. 238 zł, a następnie od 1.12.1982 ze stawką wg. VI kat. zaszeregowania 292 zł.

(dowód: akta osobowe ubezpieczonego, w szczególności karta ewidencyjna)

Kopalnia wystawiła ubezpieczonemu zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu, w którym wykazała wynagrodzenia za lata 1979-1997, w następującej wysokości:

- 1979- 107616,00 zł
- 1980- 124278,00 zł
- 1981-174047,00 zł
- 1982-391746,00 zł
- 1983-454077,00 zł
- 1984- 544461,00 zł
- 1985- 753781,00 zł
- 1986- 929005,00 zł
- 1987- 1016321,00 zł
- 1988-1667488,00 zł
- 1989- 5880608,00 zł
- 1990- 26138681,00 zł
- 1991- 40364231,00 zł

- 1992 – 67436532,00 zł
- 1993- 98354200,00 zł
- 1994- 133414700,00 zł
- 1995-19192,13 zł
- 1996- 24994,96 zł
- 1997-27735,07 zł.

Co biorąc pod uwagę średnie krajowe wynagrodzenie za te lata daje WWPW :

- za rok 1979 -168,35 %
- za rok 1980- 171,47 %
- za rok 1981- 159,37 %
- za rok 1982- 280,68 %
- za rok 1983- 261,41%
- za rok 1984 - 269,46 %
- za rok 1985 – 314 %
- za rok 1986 – 321,30 %
- za rok 1987 – 290,20 %
- za rok 1988 – 261,74 %
- za rok 1989 – 237,02 %
- za rok 1990 – 211,55 %
- za rok 1991 – 190,04 %
- za rok 1992 – 191,47 %
- za rok 1993 – 205,16 %
- za rok 1994- 208,67 %
- za rok 1995 - 227,63 %
- za rok 1996 – 238,59 %
- za rok 1997-217,57 %

4425,68 : 19 = **232,93 %**

(dowód: akta organu rentowego)

Zebrany materiał dowodowy Sąd uznał za kompletny, spójny i przekonujący,

przez co mogący stanowić podstawę rozstrzygnięcia.

Wobec wyjaśnienia wszystkich istotnych okoliczności sprawy oraz w świetle wysokości wykazanych zarobków za lata 1979-1997 Sąd oddalił wniosek ubezpieczonego o przesłuchanie świadków L. P. i K. S.. Za zbędne również uznał dopuszczenie dowodu z opinii biegłego sądowego do spraw wyliczania wynagrodzeń.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył co następuje.

Sąd nie znalazł podstaw do uwzględnienia odwołania ubezpieczonego.

Prawidłowo organ rentowy w zaskarżonej decyzji odmówił ubezpieczonemu prawa do przeliczenia emerytury z mocy 110 a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz.U. 2016r., poz. 887).

Jak wynika z treści art. 110a ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem art. 110 ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250%.

2. Ustalenie wysokości emerytury zgodnie z ust. 1 może nastąpić tylko raz.

Przepis art. 110a ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych daje możliwość jednorazowego przeliczenia wysokości emerytury bez względu na to czy emerytura była zawieszona czy nie, jeśli wskaźnik przekracza j.w. 250%, a wskazano podstawę wymiaru składek przypadających po przyznaniu prawa do emerytury.

Ubezpieczony udowodnił zarobki za lata 1979-1997, 1999-2008, 2009-2016.

Sąd zauważa, iż stosunek wynagrodzenia ubezpieczonego do rocznego przeciętnego wynagrodzenia za lata wykazane w złożonym zaświadczeniu o zatrudnieniu i wynagrodzeniu za lata 1979-1997 (za 19 lat), a nie kwestionowane przez ubezpieczonego, wynosi 232,93 %, a więc nie przekracza 250%.

Zatem współczynnik za brakujący jeden rok powinien wynosić 574,52%, by wskaźnik z 20 lat wyniósł 250,01%, co jest zupełnie niemożliwe biorąc pod uwagę wcześniejsze dużo niższe stawki zaszeregowania ubezpieczonego. Ubezpieczony od 4.07.1972r. otrzymał stawkę zaszeregowania 79,20 zł, od 2.04.1975 pracując na stanowisku pomocnika dołowego otrzymał stawkę zaszeregowania 124 zł, która obowiązywała do 1.04.1981. Dopiero od 1.04.1981r. ubezpieczony otrzymał stawkę wg. V kategorii zaszeregowania- 238 zł (wtedy stawka wzrosła 2 razy), co znajduje też swoje odzwierciedlenie w wykazanych wysokich wynagrodzeniach w druku Rp-7.

Współczynnik z druków Rp-7 jako średnia z trzech lat 1979 - 1981 wynosi 166,40 %, a więc przy wzięciu takiego współczynnika pod uwagę 166,40 % za brakujący rok współczynnik z 20 lat daje 229,60 %, a więc jest niższy niż 250%.

Z przyczyn wyżej wskazanych brak podstaw do przeliczenia świadczenia na podstawie art. 110 a ustawy emerytalnej.

W konsekwencji takiego stanowiska Sąd z mocy art. 477¹⁴ § 1 kpc oddalił odwołanie ubezpieczonego jako bezzasadne.

Sędzia

IX U 452/17

Notatka:

Sędzia referent od 21.07-30.07.2017r. przebywała na urlopie.

R. dn. 1 sierpnia 2017r.

SSO Joanna Smycz

ZARZĄDZENIE

- uzasadnienie odnotować

-odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełn. ubezpieczonego

- kal. 14 dni lub z wpływem

R. dn. 1 sierpnia 2017r. SSO Joanna Smycz